

Versos de juliol 2022

Bons lectors, quina fal·làcia
més gran és la democràcia!
Per més inri sols faltava
el Catalangate, galdós,
un cas ignominiós,
i Madrid no diu ni fava.
Està vist que tot s'hi val
i que es pot comptar amb els fatxes
per dur ben altes les atxes
d'un Estat colonial.
No permeten que al Congrés
els parlem en català.
Ens tracten com a estrangers
i ens obliguen a callar.
Ens van donant gat per llebre
i servils els fem costat
com caganers de pessebre.
On queda la dignitat?

«Cien arriba, cien abajo, ¿a quién importa?»
Santiago Agrelo, arquebisbe emèrit de Tànger

No preguntis, no, quants eren
els que van morir a Melilla,

ni quants homes de pell negra
mostren avui les ferides
per haver saltat la tanca
que tenien prohibida.
Quina importància té el nombre?
Diuen que van ser una pila.
No preguntis per què venen
sense un ral, ni una motxilla,
ni per què deixen la casa
i la gent que més estimen
confiant que serà Europa
el paradís que somien.
No preguntis què els arbora,
d'on treuen les energies
quan topen amb la frontera
que els barra el pas i els instiga
a abandonar l'esperança,
que els hi pot anar la vida.
Poc que saben quin pa hi donen
els guardes i els policies,
robots que compleixen ordres
de qui la llei dictamina.
No preguntis per què passa
tot això i per què moren,
ni qui són els responsables
d'aquest embat tan sinistre
del qual ningú vol la culpa
i els governs se'n feliciten.
No preguntis i amb veu alta
la crueltat denuncia
que ni lleis, ni déus, ni pàtries
aquests crims no justifiquen.